

הַפְּטֵרַת חַיֵּי שָׂרָה

מלכים א, א

וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָמַן בָּהּ בַּיָּמִים וַיִּכְסְהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יָחַם
לָּו: ב וַיֹּאמְרוּ לָּו עֲבָדְיָו יִבְקְשׁוּ לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה
וְעַמֻּדָה לְפָנַי הַמֶּלֶךְ וְתִהְיֶי-לָּו סִכְנֵת וְשִׁכְבָּה בְּחִילָקָה וְחָם
לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ: ג וַיִּבְקְשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
וַיִּמְצְאוּ אֶת-אֲבִישַׁג הַשּׁוֹנֵמִית וַיָּבֵאוּ אֹתָהּ לְמֶלֶךְ:
ד וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד-מְאֹד וְתִהְיֶי לְמֶלֶךְ סִכְנֵת וְתִשְׂרָתָהּ
וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָה: ה וַאֲדֹנֶיהָ בְּן-חַנְיָה מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי
אֶמְלֶךְ וַיַּעַשׂ לָּו רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו:
ו וְלֹא-עָצְבוּ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ וְגַם-הוּא
טוֹב-תֵּאֵר מְאֹד וְאֹתוֹ יִלְדָה אַחֲרַי אֲבִשָׁלוֹם: ז וַיִּהְיוּ דְבָרָיו
עִם יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה וְעִם אֲבִיתָר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרַי אֲדֹנֶיהָ:
ח וַצְדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְנֹתָן הַנְּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי
יְהוֹנָדָב אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם-אֲדֹנֶיהוּ: ט וַיִּזְבַּח אֲדֹנֶיהוּ
צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֶבְנֵי הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר-אֶצֶל עֵין רֹגֵל
וַיִּקְרָא אֶת-כָּל-אָחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְכָל-אֲנָשָׁי יְהוּדָה עֲבָדָיו

הפטרת חיי שרה

הַמֶּלֶךְ: וְיָאֵת-נִתָּן הַנְּבִיא וּבְנֵיהוּ וְאֶת-הַגְּבוּרִים וְאֶת-
שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא: "וַיֹּאמֶר נִתָּן אֶל-בֵּת-שֶׁבַע אִם-
שְׁלֹמֹה לֹאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ כִּי מֶלֶךְ אֲדֹנָיְהוּ בֶן-חַגִּית
וְאֲדֹנָיְהוּ דָּוִד לֹא יָדַע: יָד וְעֵתָה לְכִי אִישְׁעָךְ נָא עֲצֵה
וּמִלְטִי אֶת-נַפְשְׁךָ וְאֶת-נַפְשׁ בְּנֶךְ שְׁלֹמֹה: יָד לְכִי וּבֹא אֶל-
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא-אַתָּה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַמְתְּךָ לֹאמֹר כִּי-שְׁלֹמֹה בְנֶךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא
יֵשֵׁב עַל-כִּסְאִי וּמָדוּעַ מֶלֶךְ אֲדֹנָיְהוּ: יָד הִנֵּה עֹבְדָךְ
מִדְּבָרְתָּ שָׁם עִם-הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי אָבִיא אַחֲרֶיךָ וּמִלֵּאתִי אֶת-
דְּבָרֶיךָ: מִי וַתָּבֵא בֵּת-שֶׁבַע אֶל-הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה וְהַמֶּלֶךְ
זָכַן מְאֹד וַאֲבִישֶׁג הַשְּׂוֹנְמִית מְשַׁרְתָּ אֶת-הַמֶּלֶךְ: מִי וַתִּתְּקֹד
בֵּת-שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה-לָּךְ: "וַתֹּאמֶר
לוֹ אֲדֹנָי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לְאַמְתְּךָ כִּי-שְׁלֹמֹה
בְנֶךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל-כִּסְאִי: יָד וְעֵתָה הִנֵּה
אֲדֹנָיְהוּ מֶלֶךְ וְעֵתָה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדַעְתָּ: יָד וַיִּזְבַּח שֹׁר
וּמָרִיא וְצֹאן לְרֹב וַיִּקְרָא לְכָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֵן
וּלְיֹאָב שֶׁר הַצֹּבָא וּלְשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא: כִּי אַתָּה
אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ עֵינַי כָּל-יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב
עַל-כִּסֵּא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו: כִּי וְהָיָה כִּשְׁכַב אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ

הפטרת חיי שרה

עם-אבתיו והייתי אני ובני שלמה חסאים: כב והנה
עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא: כג ויגידו
למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו
למלך על-אפיו ארצה: כד ויאמר נתן לפני המלך אתה
אמרת אנניו ומלך אחרי והוא ישב על-כסאי: כה כי
יבד היום ויזבח שור ומריא-וצאן לרב ויקרא לכל-בני
המלך ולשברי הצבא ולאביתר הכהן והגם אכלים ושתיים
לפניו ויאמרו יחי המלך אנניו: כו ולי אני-עבדך ולצדק
הכהן ולבניו בן-יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא:
כו אם מאת לפני המלך גהנה הדבר הזה ולא הודעת
את-עבדך מי ישב על-כסא אנני-המלך אחרי: כז וישן
המלך דוד ויאמר קראו-לי לבת-שבע ותבא לפני
המלך ותעמד לפני המלך: כח וישבע המלך ויאמר חי-
יהוה אשר-פדה את-נפשי מכל-צרה: לכי באשר
נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי-שלמה בנך
ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי בן אעשה
היום הזה: לא ותקד בת-שבע אפים ארץ ותשתחו למלך
ותאמר יחי אנני המלך דוד לעלם: